Kjære Henrik – kjære Hennie – kjære familie, venner og menighet,

i dag står du her i Frogner kirke og sier ditt eget ja.
Det er stort. Det er vakkert. Og det er ditt.

Jeg har fulgt deg tett siden du var liten.
Du var det første barnebarnet vårt – hele familien holdt pusten av beundring da du kom inn i verden.
Siden har du lært oss mye om nysgjerrighet og mot.
Du spør, du lytter, du prøver igjen.
Og du gir deg ikke.

Jeg tenker på deg i mål.
Alle rundt heier, noen biter negler, men du står der – midt i skuddlina – klar til å kaste deg, også når du vet at det kan gjøre vondt.
Keeperen ser alt og verner likevel rommet sitt.
Det krever mot, men også ro.
Den roen har du.
Det er en ro som ikke bare handler om trening, men om hvem du er – og hva du står på.

I dag feirer vi at fundamentet ditt ikke bare ligger i egne ferdigheter.
Det ligger i Guds nåde.
I kjærligheten som bar deg i dåpen, som har fulgt deg gjennom trosopplæringen, og som i dag på nytt bekrefter: Du er elsket, før du har prestert noe som helst.

Du har stilt kloke spørsmål underveis.
Om rettferdighet. Om hvorfor noen har mye og andre lite.
Om hva troen egentlig betyr i en verden som er urettferdig.

Du har ikke vært redd for å spørre: Hvor er Gud når det er vanskelig?

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com

Det er gode, ærlige spørsmål.
Og i kirken er ikke tro det motsatte av spørsmål.
Tro er å bære spørsmålene inn i Guds nærvær.
Det er å holde fast i håpet, også når vi ikke forstår alt.

Jeg husker en kveld etter ungdomssamlingen i menigheten.
Du sto i våpenhuset og lo med de andre, og like etterpå satt du stille ved døpefonten og så inn i vannet.
Du sa: “Tenk at det samme vannet vi døpes i, også vasker bort frykten.”
Det var en ungdomssetning – og en teologisk innsikt.
Slik er du.
Du ser det store i det konkrete.
Slik peker du oss andre mot troens kjerne.

Bibelen sier det slik, i Jeremia 29,11:
“For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren,
fredstanker og ikke ulykkestanker.
Jeg vil gi dere fremtid og håp.”

Fremtid og håp.
Det er ikke en garanti for et friksjonsfritt liv.
Men det er et løfte om nærvær.
Gud går foran deg.
Gud går ved siden av deg.
Gud går bak deg.
Og når du må kaste deg etter en ball som kommer i full fart – i fotball eller i livet – er ikke håpet avhengig av om du redder den.
Det hviler i Guds hånd, som bærer deg uansett.

Mot og nåde – det er temaet for dagen.
Mot til å stå i egne valg.
Nåde som grunn når du snubler eller angrer.

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com

Mot uten nåde blir hardt.
Nåde uten mot blir svakt.
Sammen blir det styrke – og frihet.

Du har vist oss denne balansen i små, hverdagslige ting.
Som når du bygger PC-er på rommet ditt.
Tålmodig, skrue for skrue, med manualer som kunne vært enklere og kabler som aldri vil der du vil.
Du elsker systemer – men du vet også at det som virkelig betyr noe i livet, ikke alltid lar seg "installere".
Kjærlighet kan ikke lastes ned.
Håp kan ikke overklokkes.
Men begge deler kan leves, deles, øves – i familien, blant venner, i speideren, i ungdomskveldene her i Frogner.
Det fellesskapet har formet deg, og du har formet det.
Du ser den som står litt alene.
Du inkluderer.
Du er pliktoppfyllende – ikke bare fordi det forventes, men fordi du ønsker at det skal bli bra for alle.

Og etterpå – hjemme – blir det familiefest.
Bestefar skal spille trekkspill til kaffekosen.
Jeg ser allerede for meg smilet ditt når han drar i gang en melodi vi alle kan.
Det er en liten himmel på jord: latter, kakefat, sanger vi kan utenat.
Og om jeg kjenner deg rett, dukker det kanskje opp et stykke hjemmelagd lasagne også.
Det er dine hverdagsgleder.
Det er i slike rom troen blir jordnær, ekte og varm.

Kjære Hennie,
fortsett å stille spørsmål.
Fortsett å velge rett når det koster.
Fortsett å være keeper – ikke bare i mål, men for verdiene dine.
Noen ganger betyr det å kaste seg.

Andre ganger å stå helt stille og være trygg.
Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com
Men alltid med nåden som grunn.
Når du feiler – tilgivelse.
Når du lykkes – takknemlighet.
Når du tviler – fellesskap.

Til menigheten – og til oss som familie:
La oss love å gå sammen med Henrik videre.
Vi skal ikke bare klappe i dag.
Vi skal be for ham.
Invitere ham inn, gi plass, la ham tjene med gavene sine.
La oss være et sted der ungdom kan prøve og feile, spørre og lære, le og håpe.
Troen tåler tid.
Troen trenger rom.
Og troen næres av fellesskap.

Henrik,
Guds tanker for deg er fredstanker.
Fremtid og håp.
Når du står i nye valg – på skolen, på banen, blant venner – kjenn etter: Er dette preget av frykt eller av fred?
Guds fred vil ikke alltid gjøre det lett, men den gjør det sant.
Og sannhet bærer.

Jeg vil si én ting til før jeg avslutter:
Du har lært meg mer enn du aner.
Om tålmodighet når kablene ikke passer.
Om humor når lasagnen brenner seg i kantene.
Om utholdenhet når livet skyter fra 16-meteren.
Og om nåde – når vi ikke får det til.

I dag sier du ditt ja.
Men før du sa noe, sa Gud sitt ja til deg.
Det er grunnen.

Det er tryggheten. Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com
Det er fremtid og håp.

Gratulerer med konfirmasjonsdagen, kjære Hennie.
Må Herren velsigne deg og bevare deg.
Må han fylle deg med mot – og bære deg i nåde.
Alltid. Amen.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com.Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå påkonfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com